

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 40C/177/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514219239
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1514219239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, v právnej veci navrhovateľov: 1/ M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. 2, K. a 2/ B. E., nar. XX.XX.XXXXm bytom C. č. XX, K., obaja zastúpení advokátom: JUDr. Peter Schmidl, so sídlom Záhorácká č. 11/A, Malacky, proti odporcovi: M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXXX/X, K., t.č. v Ústave na výkon odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, Gucmanova č. 19/670, Leopoldov, o zaplatenie 1.102,31 eur takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, ktorý bol tunajšiemu súdu doručený dňa 01.08.2014, sa navrhovatelia domáhali proti odporcovi zaplatenia sumy 1.102,31 eur titulom náhrady škody. Návrh bol skutkovo odôvodnený tým, že v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 24/2013 právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 156/2013 boli obžalovaní - navrhovatelia oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V, č.k. 2Pv 713/11/1105 zo dňa 07.03.2013 pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Odporca ako oznamovateľ - poškodený spôsobil škodu navrhovateľom, spočívajúcu vo vzniknutých trovách právneho zastúpenia (v predmetnom trestnom konaní), pretože svojim konaním zavinil trestné stíhanie navrhovateľov. Na výzvu navrhovateľov na zaplatenie škody, ktorá mu bola preukázateľne doručená dňa 30.06.2014 nereagoval. Žalovaná suma 1.081,98 eur spočíva zo sumy 532,70 eur titulom trov právneho zastúpenia M. P. a sumy 308,63 eur titulom trov právneho zastúpenia E. E. a zo sumy 260,98 eur titulom náhrady za stratu času a hotových výdavkov preukázateľne vynaložených advokátom v súvislosti s poskytovaním právnych služieb obo navrhovateľom; výšku trov právneho zastúpenia navrhovatelia v návrhu presne špecifikovali podľa jednotlivých úkonov poskytnutých právnych služieb v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. V neskoršom vyjadrení navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu argumentovali tým, že v danom prípade skutočnosti, ktoré uviedol odporca vo svojom trestnom oznámení boli vodítkom pre ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní a teda podľa ich názoru je daná zodpovednosť odporcu a nie orgánu štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, pretože to bol odporca, ktorý vo svojich výpovediach vedome zatajil podstatné skutočnosti, resp. uviedol nepravdivé skutočnosti, z ktorých následne orgány činné v trestnom konaní a súd vyvodili nesprávne úvahy a závery o priebehu údajného skutku. Súčasne si uplatnili náhradu trov konania.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho v plnom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že navrhovatelia boli oslobodení z dôvodu, že skutok nebol trestným činom. Z odôvodnenia rozsudku

odvolacieho súdu však pre posudzovanie touto žalobou uplatneného nároku navrhovateľov ako pôvodne obžalovaných vyplývajú dve závažné skutočnosti smerodajné pre rozhodnutie o ich návrhu a síce, že je nespochybniteľné, že sa inkriminovaný skutok stal a jeho oznámením sa odporca ako poškodený a oznamovateľ nedopustil krivého obvinenia a ani neporušil žiadnu povinnosť, ktorá by zakladala jeho občiansko-právnu zodpovednosť za akúkoľvek s prípadom súvisiacu škodu. Preto mal za to, že nenesie žiadnu zodpovednosť za skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní skutok pôvodne klasifikovali ako trestný čin. Obžalobu na navrhovateľov nepodával odporca, ale Okresná prokuratúra Bratislava V dňa 07.03.2014 a teda k trestnému konaniu pred súdom, v dôsledku ktorého došlo trovami konania k úbytku na majetku navrhovateľov, nedošlo na základe oznámenia skutku odporcom, ale na základe obžaloby prokuratúry, ktorá svoj názor na vec neustaľovala podľa jeho oznámenia, ale na základe ňou zhromaždených podkladov. Zodpovednosť v prípade, ak by súd škodu navrhovateľom uznal tak nesie prokuratúra a nie odporca.

Súd vo veci v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov a oboznámením sa s obsahom trestného rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 24/2013 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 156/2013, ako aj s ďalším obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 124/2013 zo dňa 10.09.2013 boli navrhovatelia ako obžalovaní uznaní vinnými pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v K. v časti B. na M. ulici č XX po slovnej hádke zaútočili na poškodeného - v predmetnej veci v procesnom postavení odporcu a to tak, že v rodinnom dome niekoľkokrát udierali o celom tele a do oblasti hlavy metlou a päšťami, pričom sa poškodenému podarilo obvineným utiecť a dostať sa von z domu na ulicu pred rodinný dom, kde sa potkol a spadol na zem, načo k nemu pribehli obaja obvinení a v útok ďalej pokračovali, pričom ho kopali do tela a nôh, čím poškodenému spôsobili ľahké zranenia, ktoré si vyžadujúcu v bežnej lekárskej praxi práceneschopnosť 5 - 7 dní, za čo boli obaja obžalovaní odsúdení na peňažný trest vo výmere 800 eur s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a k náhrade škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Na odvolanie obžalovaných - v predmetnej veci v procesnom postavení navrhovateľov Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4To 156/2013 zo dňa 06.02.2014 vyššie citovaný rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a navrhovateľov spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že súd prvého stupňa pochybil, keď konanie obžalovaných právne posúdil (v súlade s podanou obžalobou) ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keď odvolací súd skonštatoval, že vzhľadom na preukázaný skutkový stav konanie obžalovaných nenaplnilo skutkovú podstatu prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, nanajvýš mohol byť spáchaný iba priestupok proti verejnému poriadku. Oslobodenie obžalovaných podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku podľa ktorého súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom podoprel aj judikatúrou, podľa ktorej podľa citovaného ustanovenia oslobodenie obžalovaného spod obžaloby sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom, a to v dôsledku okolností vylučujúcich protiprávnosť činu.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda predstavuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch.

Podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je protiprávne konanie, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi takýmto konaním a škodou spôsobenou týmto konaním musí byť príčinná súvislosť. Je úlohou poškodeného dokázať existenciu protiprávneho konania škodcu.

Podľa § 2 ods. 15 zákona č. 301/2001 Z.z., ďalej len Trestného poriadku trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného zákona orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 5 Trestného zákona prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát. Ak tento zákon, medzinárodná zmluva vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „medzinárodná zmluva“) alebo rozhodnutie medzinárodnej organizácie, ktorým je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

Trestné oznámenie môže podať každý, kto sa hodnoverným spôsobom dozvedel o spáchaní činu, ktorý môže byť posudzovaný ako trestný. Môže to byť poškodený, očitý svedok, alebo osoba, ktorá sa o skutku dozvedela, hoci na mieste činu prítomná nebola. Pri podaní trestného oznámenia je podávajúca osoba poučená o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov, vrátane následkov krivého obvinenia (§ 62 ods. 2 Trestného poriadku).

Po prijatí trestného oznámenia rozhoduje o ďalšom postupe orgán činný v trestnom konaní, ktorý začína trestné stíhanie až pokiaľ zo všetkých skutočností vyplýva, že došlo k spáchaniu trestného činu. Okrem začatia trestného stíhania má policajt možnosť trestné stíhanie nezačať a vec odovzdať príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, ak skutok nie je trestným činom, ale mohol by byť napríklad priestupkom, alebo môže vec odložiť, ak je trestné stíhanie neprípustné alebo zanikla trestnosť činu, prípadne vec môže odmietnuť. Dôvodnosť začatia trestného stíhania, resp. odloženia veci na základe podnetu oznamovateľa, resp. poškodeného teda posudzuje výlučne prokurátor alebo policajt (§197 Trestného poriadku).

Nakoľko v predmetnej veci konanie odporcu ako oznamovateľa trestného činu, oznámenie ktorého v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku preverovali orgány činné v trestnom konaní nebolo možné hodnotiť ako porušenie jeho právnej povinnosti, neboli v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka naplnené základné predpoklady pre založenie jeho občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla navrhovateľom v súvislosti s trestným konaním, ktoré na základe oznámenia odporcu ako poškodeného bolo začaté orgánmi činnými v trestnom konaní. Nebolo preukázané a napokon to navrhovateľa ani netvrdili, že by sa odporca dopustil trestného činu krivej výpovede. Naopak z obsahu odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 156/2013 zo dňa 06.02.2014 je zrejmé, že skutok, ktorý odporca oznámil sa stal a k oslobodeniu navrhovateľov odvolacím súdom došlo v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácie tohto skutku ako prečinu prokuratúrou a následne na základe podanej obžaloby i súdom prvého stupňa. Vzhľadom na nenaplnenie základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, t.j. nepreukázania protiprávneho konania odporcu ako ani priamej príčinnej súvislosti medzi vznikom škody uplatnenej predmetnou žalobou s konaním odporcu, musel súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. na základe zásady úspešnosti v konaní, avšak napriek plnému úspechu v konaní odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu v súvislosti s konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.